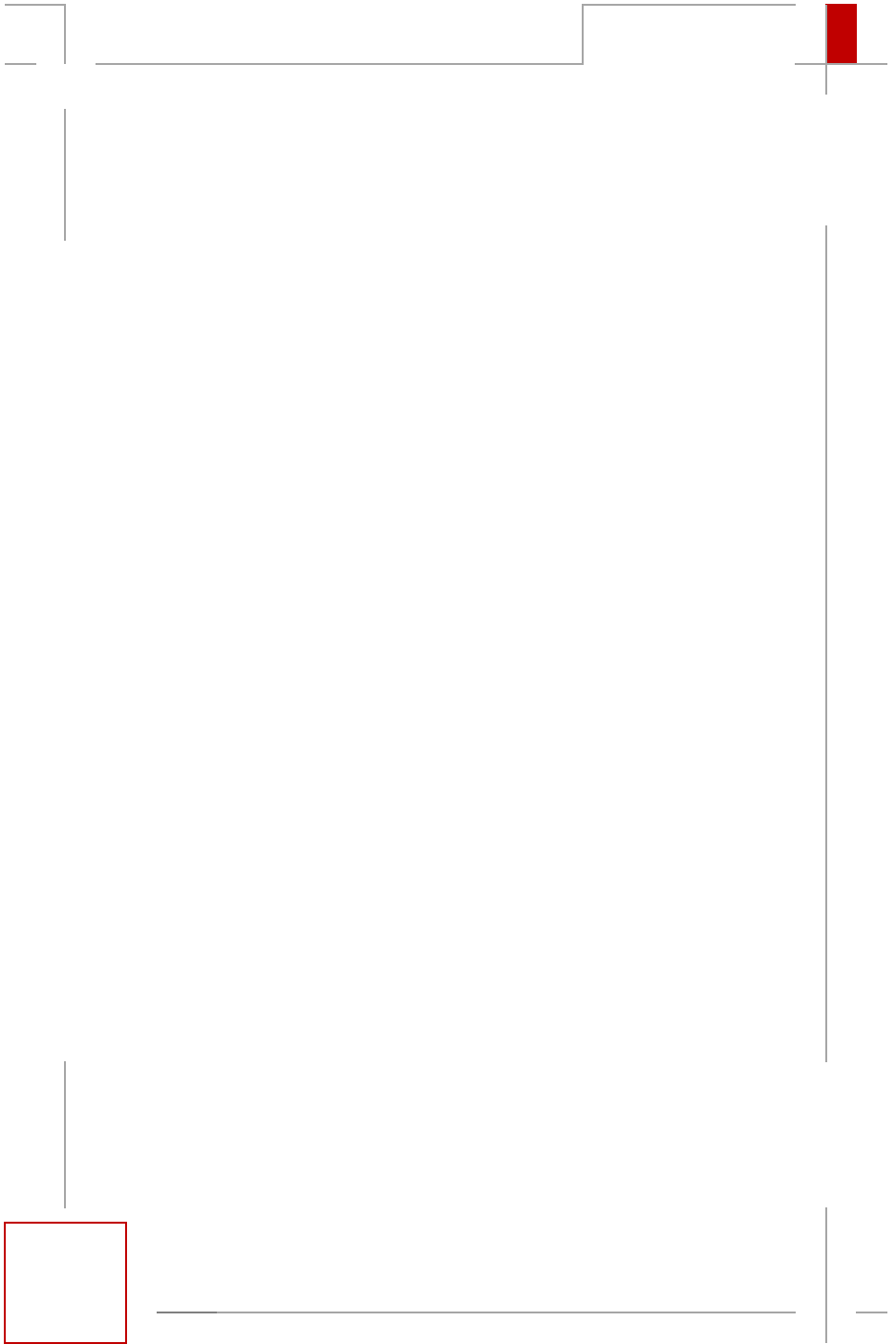




de ijsheilige

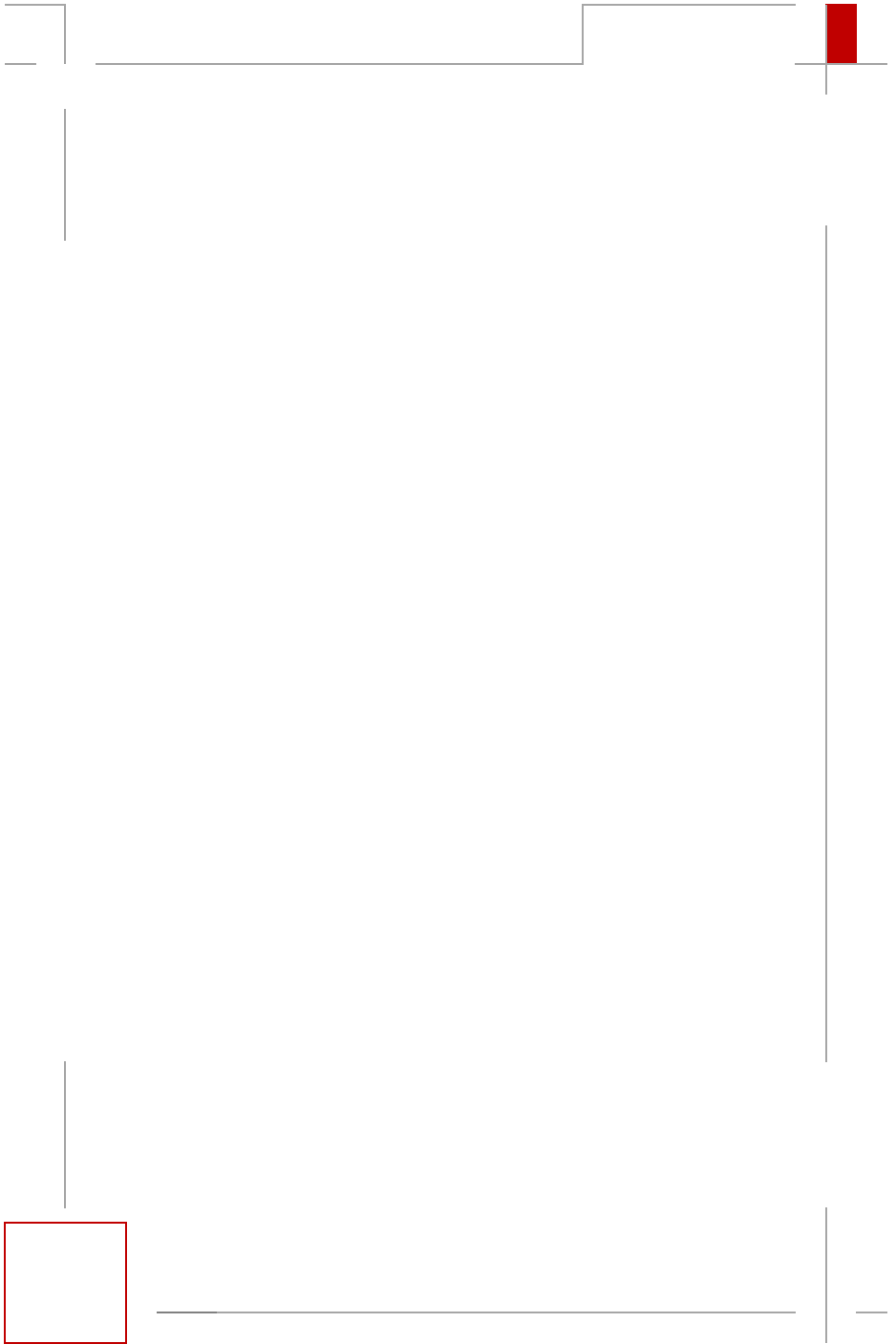




Jan Bulsink

de ijsheilige





*“Met de periode van de IJsheiligen wordt het voorjaar afgesloten. Het is het begin voor de tuinen. De planten kunnen de grond in.
Na de IJsheiligen groeit en bloeit het leven weer.”*

R.G. Pols

‘de ijsheilige’
is een uitgave in de serie Dichters spreken.

Bij veel teksten vindt u in het rood omlijnde vierkant de QR code die u leidt naar een ingesproken versie van diezelfde tekst.

ISBN 9789493155077
© Jan Bulsink

Fotografie
© Gepke Visser

Uitgeverij Leeuwenhof
Alle rechten voorbehouden



INHOUD

over maken

- 8 – mannen op leeftijd
- 9 – ongrijpbaar begin
- 10 – die andere taal
- 11 – zelfiestempel
- 12 – de teksthouwer
- 13 – de dichter

over familie

- 15 – ze was grijs, mijn moeder
- 16 – Mei in mij (*tussen de 4e en de 5e*)
- 17 – familieportret
- 18 – voorbij de Fenixloods
- 20 – emigratie
- 21 – ken u zelve

over samenleven

- 23 – hart van de stad
- 24 – hunkerende lichtjes
- 25 – zoals het gaat
- 26 – roerei
- 28 – je ziet ze
- 29 – beeldenstorm
- 30 – laten we zijn
- 32 – niets moet
- 33 – de lieve stad
- 34 – klafter
- 35 – persoon regelneef ambtenaar
- 36 – die oude mens

over liefde

- 38 – D.A.M.
- 39 – ons gelukje
- 40 – de vuurvogel en het ei
- 42 – opgebaard

over drijfhout

- 44 – zie de mens
- 45 – vlinders vluchten niet
- 46 – niet met ons
- 47 – achter de deur

over nazorg

- 49 – nazorg
- 50 – wat ik zeggen wil
- 51 – hangende herinnering
- 52 – voicemail
- 53 – kleindochter
- 54 – de ochtendroos
- 56 – de tweede keer voor het eerst
- 57 – de ijsheilige
- 58 – dans met mij
- 59 – voorbij de tijd dat tijd stil staat

over dementie

- 61 – verloren lopen
- 62 – woestijnreis
- 64 – zo'n vader, zo'n zoon
- 65 – ik ben waar ik niet blijf

- 67 – over de schrijver



Een mooi gesprek tussen achtergebleven vrienden; van Dis, van Dam, Blokker, Nooteboom, sprekend over Mulisch en zijn obsessie, zijn 'lijden aan het eeuwigheidssyndroom'

Is het omdat de schedel krimpt, zo ruimte maakt voor verzachtende plooien –'t rijke binnen verhullend, 't buiten verrommeld – gezichten vervagend in slappe zinnen

Het vitale van mijn kleinkind is de hoop, mijzelf herken ik in de houding van mijn zoon, tussen mijn vaders rimpels zie ik mijn ogen

Mannen op leeftijd lekken langs alle kanten, dwalen traag af, lispelen over vroeger over versterving en het leven gedogen

n.a.v. de uitzending op NPO2 Extra: '2Doc: Harry Mulisch – Schepper van zichzelf'



Zijn hand verstijft, weifelt boven toetsen,
tien vingers voor zesendertig zwarte en
tweeënvijftig witte. Welke slaat hij aan,
waar zit de klank, de zang, waar gaat het stromen

De stilte is te snijden, hij ziet zijn lied niet,
voelt de spanning binnen glijden, hoort de toon,
zoekt een akkoord, een bijpassende aanslag
en vindt er een, die hij niet eerder hoorde

Zullen noten kleuren, elkaar besmetten,
betoveren met heldere schoonheid en
alles laten versmelten in dit moment

Zijn vingers strelen zich een melodie, waar
hij uitsluitend keuzes zag in die scherpe
compromisloos zwart-wit beschreven bladmuziek

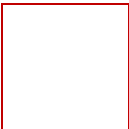


Die andere taal, die digi-taal spreek ik niet uit,
een dialect van nullen en enen, onhandig
in eindeloze reeksen uitgespuugd, gedooft,
weer opgegløeid, licht, donker, aan, uit, een en nul

Geef mij het blubberend algen-ritme van een
dichtgegroeid meertje als de Zevenhuizerplas
Leven gaat verborgen in klotsende rijkdom,
drijvend op zilveren Rotte naar de stad

De een is iets, de nul niets, samen een harde
onwerkelijke realiteit, dit leven
teruggebracht tot nullen en enen. Zo wordt

hier de menselijke maat gedefinieerd
Laat mij drijven, daar blijven, op waarde gewogen,
gespiegeld in wolken, door water bewogen





Sinds voorjaar 2018 draagt Jan Bultink zijn teksten voor op podia in Nederland en Vlaanderen.

De teksten in 'de ijsheilige' zijn los van elkaar tot stand gekomen. Toch zijn zij ook te lezen als scherven van een groter geheel. Die fragmenten rijgen zich als kralen aan een snoer en versterken elkaar in schoonheid en betekenis.

Zo ontstaat in deze bundel een verhaal van liefde en rouw, over het leven in een vreemd en bijzonder jaar, over hoop en verlangen, over verleden en toekomst, een vertelling over nu.

Jan Bultink is
te horen op podia door heel het land

te volgen op:

twitter @jbultink
facebook.com/jan.bultink.547
instagram dichtersspreken
www.janbultink.nl